

[Charlotte Antonsen]

Som jeg startede med at sige, støtter vi lovforslaget, men jeg blev lidt foruroiligt over den socialdemokratiske ordfører. Det lyder ikke som det, Socialdemokratiet normalt siger, nemlig at man ønsker at sikre de frie forhandlinger i Danmark, og jeg mener i øvrigt, at det i øjeblikket, hvor vi diskuterer den sociale dimension, er et meget omtåleligt punkt. Der er mange mennesker i fagbevægelsen, der er meget optaget af, at EF ikke fremover forhindrer de frie forhandlinger, så derfor vil jeg meget håbe, at det ikke var udtryk for regeringens politik, men blot for en enkelt ordførers bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal til beroligelse for fru Charlotte Antonsen sige, at vi selvfølgelig ikke ønsker noget indgreb i den frie forhandlingsret, som vi meget stærkt er tilhængere af, og på det område kan jeg forstå, at vi nu er enige om, at det er arbejdsmarkedets parter, der skal forhandle.

Når jeg stillede spørgsmålet om, hvordan vi sikrer forældreindflydelsen i fremtiden, var det, fordi jeg synes, at det var en god lejlighed til at få belyst disse ting, for Tinget har tidligere vedtaget et beslutningsforslag, der drejer sig om børn og unge. Men der er overhovedet ikke tale om, at det på nogen måde skal kollideres med den frie forhandlingsret.

Tommy Dinesen (SF):

Da mit partis ordfører, fru Lilli Gyldenkilde, ikke kan stå her, – (*munterhed*) – skal jeg fremføre, hvad vi mener om forslaget.

Jeg må sige, at jeg har ikke den store skepsis, som der lige er blevet fremført fra talerstolen. Inden for søfartsområdet har man haft ansættelsesbrev gennem de sidste 100 år, og det har da været en fordel i hvert fald for dem, der er forhyret om bord i danske skibe. Derfor mener vi, at det er rimeligt med et ansættelsesbrev; det kan være en stor fordel for de pågældende.

Vi vil under udvalgsarbejdet undersøge, om det går ud over det partssystem, vi har, for det vil vi selvfølgelig være om. Der bliver en del spørgsmål om det under udvalgsarbejdet, men under forudsætning af, at svarene er i orden, er vi positivt indstillet over for forslaget.

Poul Nødgaard (FP):

Det lovforslag, som her er til behandling, gennemfører Rådets direktiv af 14. oktober 1991 om arbejdsgivernes pligt til senest 1 måned efter en medarbejders ansættelse at underrette denne om vilkårene for ansættelsesforholdet.

Fremskridtspartiet har anbefalet det omtalte EF-direktivforslag og vil også som en helt naturlig følge heraf støtte det foreliggende lovforslag.

Som en sidebemærkning blot den oplysning, at man kan diskutere, om det overhovedet skulle være nødvendigt, at EF kommer med et sådant direktivforslag. Ville det ikke være en passende sag for arbejdsmarkedets parter selv at løse disse problemer ved overenskomstforhandlinger? Jeg spørger blot! Utroligt, at noget sådant ikke for længst er fremført fra arbejdstagerens side; i øvrigt har jeg forstået, at rigtig mange allerede i dag udsteder sådanne ansættelsesbreve.

Arbejdsgiverne vil med lovforslagets gennemførelse få en ekstra arbejdsbyrde, idet de nye bestemmelser ikke alene skal gælde for ansættelse efter 1. juli 1993, men som det er omtalt i loven, kan datoer fra før 1. juli 1993 også komme på tale, hvis den pågældende lønmodtagerorganisation eller lignende fremsætter ønske herom, og jeg må gå ud fra, at man vil fremsætte et sådant ønske, for det må være ret og rimeligt, at man har et stykke papir på, at man er ansat og på hvilke vilkår.

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere, men blot sige, at de detailoplysninger, der måtte blive nødvendige, kan jeg spørge om i Arbejdsmarkedsudvalget, så ingen specifikke, nærgående spørgsmål til den nye arbejdsminister, som jeg i øvrigt ønsker hjerteligt til lykke med det nye job.

Jørgen Estrup (RV):

Dette er en pligt for Folketinget, i og med at det er et EF-direktiv, vi har med at gøre, men det er, som andre ordførere har været inde på, en kær pligt.

Der er tale om et direktiv, der beskytter de ansatte på arbejdsmarkedet og sikrer minimumsrettigheder. Dermed er også nogenlunde sagt, at dette direktiv nok ikke er lavet så meget af hensyn til Danmark, for vi kan nok selv klare de forhold, så det er i høj grad lavet af hensyn til andre lande.